

Kabirde Dügün

– Elvan USUL · 07 Temmuz 2013

KABİRDE DÜĞÜN

Hiç habersiz çekip gittin; aşk perişan,
Sevişen güllerim soldu hicranından.
Yâr oldu geceme bir yastıkla yorgan.
Sensizliğin şavkı dolunca odama...

Yeşilin benzi attı, bahar hazanda.
Kırmızılar karardı tüm renkler yasta,
Duvarlar kara çullu, gözlerim hasta,
Cansızlığın şavkı dolunca odama...

Kâbuslarda, o cengâver rüyalarım.
Ölüme meyilli şimdi umutlarım.
Rüzgârlarda asılı kaldı dudağım,
Faniliğin şavkı dolunca odama...

Bilmezdim zordur kelimeyi yıkamak,
Gusül aldırıp da ardından yollamak.
Gelmezdi aklıma ölümünü yazmak,
Yalnızlığın şavkı dolunca odama...

Kokunu hülyalardan sordum her gece,
Ne bir yanıt aldım ne duydum gönlümce.
Şairliğime kızdım, yazıldın kabre,
Toprağın şavkı dolunca odama.

Seni saran Felek; beni sarmalasin,
Sarıp da kefene yanına yatırsın.
Düğünümde parmaklarım kınalansın,
Kavuşmanın şavkı dolunca odama.

Elvin ELVİNCE

Kasım 2007